

MS.c Zerrin Işık Tüfekçi

Benim Yolculuğum

Hayat, hiç kimseye aynı şartlarda ve aynı özelliklerle yaşama başlangıç şansını vermiyor. Ülkesel, kültürel ve ailesel farklılıkların yanı sıra, ekonomik standartlar ve eğitim farklılıkları ile, kendimize kattığımız farklılıklarla yaşamaya başlıyoruz; hayatın sürprizler ile yaşamaya devam ediyoruz. Kimimiz zorluklarla başlayıp, güçlenerek ve ayakta kalarak devam ediyor. Kimimiz rahat bir şekilde hayata başlayıp, zorluklarla mücadele ediyor. Kimimizin yolculuğu, çok zorlu yollar içermiyor. Hepsinin güzelliği ise, hayatın bu denli farklı ve renkli olması, bir parmak izi kadar özgün olması...

Benim yolculuğum, başta zorluklarla başlayanlardan. İyi bir üniversiteye girip, çok çalışıp, başarı ile mezun olmak hayatta ilerlediğim yolda benim en büyük şansım oldu. Başıma gelen olaylara ve zorluklara hep "Şimdi ne yapabilirim?", diyerek baktım. Her zorlukta ve sıkıntıda, başlangıçta insanoğlu mutlaka üzüntü ve çaresizlik hisseder. İşte fırsatlar bu zorlukların arkasında "Ben ne yapabilirim? Nasıl bu zorlukları aşabilirim?" sorularını sorma cesareti gösterebildiğinizde, çözüm yolları da beraberinde açılıyor ve bu yollarda kararlılıkla yüründüğü zamansa, insanoğlu bulduğu çözümle ilerleme kaydedebiliyor.

Çocukluğumdan beri hep doktor olmak istemiştim. Elime iki büyük pil alır, onları bir ipi arada biraz uzunluk bırakarak, birbirine bağlar ve bir ucunu kulağıma koyar, diğer ucu ile de evdekilerin sırtını ve göğsünü dinlerdim tıpkı bir stetoskopmuşçasına. En büyük zevkim, kullanılmış enjektörlerin içine su çekip yastıklara enjeksiyon yapmaktı. İnsanlara şifa vermek, onların kendilerini iyi hissetmesini sağlamak, sanki bambaşka bir insan gibi hissetmelerini sağlıyordu. Dış hekimliği bittikten sonra, önce akademisyen olmayı ve üniversitede kalmayı çok istedim. Merkezi bir sınav yapılmaması ve üniversiteye kabullerin çok farklı kriterlerle olduğu yıllardı. Başarılı olmanın yetmediği, zor yıllar. Başarılı olmam yetmedi tabii ve ilk hayal kırıklığı orada yaşadım. Belki de hayat boyu iz bırakacak o ilk hayal kırıklığı. Hocamın tavsiyesi ile ilk işimi zorlanmadan buldum. Üniversiteden bir hocamla 9 ay kadar çalıştım. Sonra hocam yalnız çalışmaya devam etmek istedi. Bana da önemli bir karar vermek düştü. Anne ve babama göre kendileri gibi devlet memuru olmak için sınava girmeliydim. Onlar memurdu ve serbest iş hayatı bana göre değildi. Bense serbest çalışmanın bana sağlayabileceklerini 9 ay da olsa anlamıştım. Küçük bir detay vardı sadece çözmem gereken. İlk sermayemi nasıl bulacaktım?

Siz soruyu sorunca beyinde cevabi bulmak için çalışıyordu. Önemli olan o ilk soruyu sorup, karar vermek. Üniversiteden en yakın arkadaşşıma konuyu açtım ve ortak çalışmayı isteyip, istemeyeceğini sordum. Olumlu cevap

alınca, o ailesine açtı konuyu ve dayısı ikimize de ilk sermaye olacak parayı bize borç verdi. Şimdi, çalışacak yeri bulmaya gelmişti sıra ve tesadüf o ya, bir diş hekimi muayenehanesini devrediyordu ve günlerden perşembe idi. Pazartesi gününden itibaren reklam vermişti ve o gün muayenehanesini devretmişti. Perşembe günü çiçeklerini sulamaya geldiğinde, benim telefonumdan 5 dakika önce muayenehanesini devrettiği diş hekimlerinin vazgeçtiğini öğrenmişti. Bize kismet olacak ya, "Hemen gelin bakın isterse-niz" demişti ve biz de hemen gidip bakmış, çok sevmiştik.

Hızla devir işlemleri tamamlandı, ev sahibi ile görüşüldü. İlk muayenehane heyecanı böylece başladı. Mark kuru 8.000'ler de iken 10.000 Mark hisseme düşen bir borç ile başladım mesleğe. Tabi beni bekleyen sürpriz, bir yıl içinde Mark'ın kurunun 23.000 tl ye yükselmesi idi. 1994 krizi, benim ilk girişimcilik hikayeme damgasını vuruyordu. Yine de çok çalıştık. İşimizi iyi yaptık. Çevremizde dostlarımız destek oldu ve şans yardım etti. Borcumuzu bir yıl sonra söz verdiğimiz tarihte ödedik. Bir sene sonra, Evrensel Ağız ve Diş Sağlığı Limited Şirketini kurduk. Sonra ortağım ayrıldı ve ben yoluma ekibimi yavaş yavaş büyütürken devam ettim. Panoramik Görüntüleme Merkezi açtım. Tanı için iyi görmek çok önemliydi. Sonra çalıştığım yer bana çok küçük geldi ve Tunalı'da hayalini kurduğum yere taşındım. Giderek ekip büyüdü ve bugünkü duruma geldi. Hayat boyunca başarılı olmak için çok çalışmanın yanı sıra, hep yeni şeyler öğrenerek, kendimin ve ekibimin gelişmesi için fırsatlar yaratarak, hayaller kurarak ve onlara inanarak yaşamayı, yolculuğumun tilsimi olarak kabul ettim. Çünkü başarı, ancak gerçekten yüksek performanslı takım olduğumuzda gelecekti.

Her takımın bir lideri olsa da, takımda her oyuncu önemliydi. Yaşam bana neşe ve keyifle yapılmayan hiçbir işte başarı kazanılamayacağını, aşkla yapılmayan hiçbir şeyin, yolculuklara bir şey katmayacağını öğretti. Bilgi, farkındalık, neşe, özen ve insana duyulan sevgi ve saygı hep meşalem oldu. Yolculuğumu bu değerler aydınlattı. Herkesin kendi yolunu ve bu yolu aydınlatacak değerlerini bulması dilekleriyle....

MS.c Zerrin Işık Tüfekçi

My Journey

Life doesn't give anyone the chance to start living on the same terms and features. In addition to the country, cultural and familial differences, we begin to live with economic standards and educational differences, and we continue to live with the surprises of life. Some of us continue to begin with challenges, strengthen and survive. Some of us start life in a comfortable way and struggle with challenges. Some of us travel doesn't involve very difficult paths. The beauty of all is that life is so different and colorful, it's as original as a fingerprint..

My journey is one that begins with difficulties. Entering a good university, working hard, and graduating with success was my greatest chance on the way I've progressed in life. What can I do now?" I looked at it. In every difficulty and distress, in the beginning, human beings must feel sadness and despair. Here are the opportunities behind these challenges: "what can I do? How Can I overcome these challenges?" when you dare to ask questions, the solutions are opened with them, and when they walk with determination, the human being can make progress with the solutions he finds. Always wanted to be a doctor since I was a kid. I would take two large batteries in my hand, tie them to each other and put one end in my ear, and listen to the back and chest of the household with the other end, like a stethoscope. My greatest pleasure was to draw water into the used injectors and inject it into the cushions. To heal people, to make them feel good, to make them feel like a completely different person. After finishing dentistry, I wanted to be an academican and stay in college. It was a year when there was no central examination and University admission was very different criteria. Years of hard work, not enough to succeed.

It wasn't enough for me to be successful, and I had my first disappointment there. Maybe it's my first disappointment to leave a trail for life. I found my first job without difficulty with the advice of my teacher. I worked with a university teacher for nine months. Then my teacher wanted to keep working alone. And I fell to make an important decision. According to my parents, I had to take the test to be a civil servant like themselves. They were officers, and the free work life wasn't for me. And I knew that free work could provide me for nine months. There was a little detail, I just need to figure it out. How would I find my first capital?

When you asked the question, he was trying to find the answer in the brain. The important thing is to ask the first question and decide. I brought it up to my best friend from college and asked him if he'd like to work together. When he received a positive response, he opened the subject to his family and his uncle loaned us the money that would be the first capital for both of us. Now, it's time to find the place to work, and coincidentally, it was Thursday, handing over a dentist's office. He was advertising since Monday, and he transferred his office that day. When she came to watering her flowers on Thursday, she found out that the dentists she had handed over her office five minutes ago on my phone gave up. He said, "Come see if you want to see us," and we went and looked right away and we loved him very much. Rapid transfer was completed, the host was interviewed. That's how the excitement of the first practice started. Mark Kuru was at 8,000 and I started the profession with a debt of 10,000 mark shares. Of course, the surprise waiting for me was that Mark's exchange rate increased to TL 23,000 within a year. The 1994 crisis marked my first entrepreneurial story. We've worked hard, though. We did our job well. Our friends supported us and helped us with luck. We paid our debt a year later on the date I promised.

A year later, we founded universal oral and dental health limited. Then my partner left and I kept growing my team on my way. I opened the panoramic imaging center. It was very important to see for the diagnosis. Then the place I worked was too small for me and I moved to the place I dreamed of in Tunalı. The team grew up and became available today. In addition to working hard to succeed throughout life, I have always accepted living by learning new things, creating opportunities for the development of myself and my team, fantasizing and believing in them as the talisman of my journey. Because success would only come when we were really high-performance teams. Although each team was a leader, each player was important. Life taught me that nothing that is not done with love will be successful in any job that is not done with joy and pleasure, and that nothing that is not done with love will not add anything to the journey. Knowledge, awareness, joy, care and respect for human beings have always been the torch. These values illuminate my journey. I wish that everyone would find their own way and their values to light this way.....

MS.c Zerrin Tüfekçi